

S. I. GUSEVILLE

Natiolle Leniniltä

20. 9. 05.

Hyvä ystävä! Kiitos kirjeestä № 3. Osan siitä ehkä julkaisemme. Alatte keskustella toimituksen kanssa virallisten asioiden (säännöistä, yhteyksistä, osoitteista y.m.) ja lehtikirjoitusaiheiden (sitä ja sitä on tapahtunut) lisäksi myös katsomustenne *sisällöstä*, siitä, miten *ymmärrätte* taktiikkaamme, siitä, *kuinka Te nimenomaan* toteutate sitä käytännössä esitelmissänne, kokouksissa j.n.e. Tällaiset Venäjällä käytännön työtä tekevien keskustelut kanssamme ovat meille *sangen arvokkaita*, ja pyydän Teitä mitä harvaimmin propagoimaan, muistuttamaan ja vaatimaan joka paikassa ja kaikkialla, että sen, joka haluaa pitää Pää-äänenkannattajaa *omana* Pää-äänenkannattajanaan (ja sitä täytyy jokaisen puolueen jäsenen haluta), ei pidä rajoittua vain lähettämään virallisia selostuksia tai raportteja, vaan hänen täytyy nimenomaan *keskustella*, *ei julkaisemista silmällä pitäen*, vaan aatteellisen yhteyden ylläpitämiseksi keskustella toimituksen kanssa siitä, miten hän ajaa läpi niitä tai näitä katsomuksia. Tällaisten keskustelujen pitäminen pelkkänä hassutteluna merkitsisi sitä, että vajottaisiin ahdasmieliseen praktisismiin ja jätettäisiin kaiken käytännöllisen työmme ja kaiken agitaation aatteellinen, periaatteellinen puoli sattuman varaan, sillä agitaatio muuttuu turhaksi suun soittamiseksi, ellei siinä ole selvää ja tarkoin harkittua aatteellista sisältöä. Mutta selvän aatteellisen sisällön määrittelyyn ei riitä pelkkä Pää-äänenkannattajan avustaminen, tarvitaan vielä sitä, että käsitellään yhteisesti, kuinka käytännönmiehet

ymmärtävät sen tai tämän kannanoton, kuinka *he todellisuudessa vievät läpi* niitä tai näitä katsomuksia. Ilman sitä Pää-äänenkannattajan toimitus jää pohjaa vaille, se ei saa tietää, vaikuttaako sen harjoittama propaganda, reagoidaanko siihen, mitä muutoksia elämä tekee siihen, mitä korjauksia tai täydennyksiä tarvitaan. Ilman sitä sosialidemokraatit vajoavat siihen, että kirjailija tulee kirjoittamaan ja lukija lueskelemaan. Puolueyhteisyyden taju on meillä vielä heikkoa, sitä on lujitettava sekä sanoin että esimerkin voimalla.

Yritän käyttää esimerkkiänne hyväkseni ja julkaista osan kirjeestänne ³⁵⁰. Yleensä olemme samaa mieltä ja käsityskantamme käyvät yhteen (ajatuksenne käyvät yhteen „Kahdessa taktiikassa” esittämieni ajatusten kanssa). Minusta m.m. tuntuu siltä, että hyökkäillette turhaan menshevikkejä vastaan „*joukkojen* valmentaminen kapinaan” sanojen vuoksi. Jos siinä onkin virhe, niin ei se ole perustavaa laatua.

Puristan lujasti kättänne. Teidän *Lenin*

Lähetetty Genevestä Odessaan

Julkaistu ensi kerran v. 1926

Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan
